Szikszainé Vrazala Marianna

Mélykék égen habcsók felhők

– Gyermekversek gyűjteménye –

Publio

Mélykék égen habcsók felhők

Gyermekversek gyűjteménye

Szikszainé Vrazala Marianna

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Felhőország

Mélykék égen habcsók felhők
kóvályognak szanaszét,
Habruhába felöltözve
járják az ég peremét.

Jön sietve Felhőkirály:
szél paripák húzzák,
Hintójának négy kerekét
felhő fiúk tartják.

A királyné mérges asszony
király elé pördül,
Hogyha nagy száját kitátja:
az ég nagyot dördül.

Szemeivel villámot szór,
karjával integet,
Elkerget mindenféle
naplopó felleget.

“Hej, te király, hol kocsiztál?
keres udvar népe,
Felhőország lakói közt
rendet tenni kéne!

A bárányok szétszaladtak,

kéményekre ülnek,

Felhőfiúk a nyomukban

utánuk repülnek.

Hosszú hajú felhőlányok

ledobják a fátyluk,

Hátha egy-két szellőfiú

szépen kacsint rájuk!”

De a király csak mosolyog,

s integet karjával,

Tovaszáguld - úgy, ahogy jött

felhő hintójával.

A királyné asszonyságnak

egyre nő a mérge,

Hogy itt hagyta őt egyedül

szó nélkül a férje.

Azóta is mérgelődik,

be nem áll a szája,

Felhőket űz fent az égen,

és a királyt várja.

Zivatar

Dirr-durr, csitt-csatt,

itt a zápor, zivatar;

A nagy paplan a szobában

jó, hogy engem

betakar!

Pitt-patt, kipp-kopp,

eső veri ablakom,

Paplan alá jól bebújva

tovább én nem

hallgatom!

Édesanyám és jó apám

a szobámba besiet,

„Ej, te gyermek!”

- szólnak hozzám-

„Takard ki a füledet!”

„Ne félj, kicsi! Ez csak vihar,